

Onderaan de boom zit er nog iemand verlekkerd te kijken, Kezel de Wezel. Alleen kijkt die niet naar vissen of larven, maar naar het fleurige ijsvogeltje boven hem.

“Hmm,” smakt Kezel, “zo'n lekker ijsvogeltje met huid en haar, hem pluimen, wat een feest!”

Hij likt zijn lipjes.

“Aha, een ijsvogeltje, een brokje van lik mijn lipje. Joe-pie.”

Plets, een rijpe mango ploft vlak voor hem neer. Kezel knippert verbaasd, maar als een heleboel mango's, een overrijpe ananas en als laatste een keiharde kokosnoot op zijn hoofd belanden, druipt de wezel nijdig af. Een knaloranje hoofd duikt van tussen de groene bladeren boven Danko's hoofdje.

“Zo, die gluiperd zijn we net op tijd kwijt,” grinnikt Bastiaan.

“Hey daar, Danko, ben je terug?”

"Ja hoor," knikt Danko. "Ik ben er weer voor de winter. Dank je wel Bastiaan voor die 'fruitige' redding. Kezel heeft zijn portie wel gehad."

Maar dan wordt Danko ernstig.

"De mens is weer in het bos," zucht hij, "Ik hoor het kappen van bomen."

Bastiaan luistert en hoort inderdaad het trage, ritmische kloppen.

"Mijn nestje is al gesneuveld," zegt Danko met een sip gezicht. "Ze hebben de boom gekapt waar mijn nestje in zat."

"Wat?" brult Bastiaan. Verontwaardigd schudt hij zijn hoofd en gaat verder: "Weer die mens!? Wacht maar, ik heb nog een heel arsenaal aan vruchten. Ik maak vruchtensatés van ze."

"Pas maar op!" waarschuwt de ijsvogel. "De mens in het bos, dat is slecht nieuws, erg slecht nieuws. Wees maar voorzichtig, want dan loert overal gevaar."

Daar heeft Bastiaan geen oren naar.

"Gevaar?" lacht hij, "Ik ben niet bang voor de mens. Ik ben immers de prins van de jungle. Niets kan mij raken!" En weg is hij. "Ik ben de prins van de jungle."

Vanuit een boom wat verderop kraakt een stem boos:

“Niks prins van de jungle, je bent gewoon een aap net als ik.”

“Ha, Ramos,” lacht Bastiaan. “Ben je weer slechtgezind? Kijk toch eens wat een mooie dag. Het zonnetje warmt zalig. Oei, wat is dat daar op je gezicht?”

Ramos, de neusaap, tast verschrikt over zijn snuit. “Wat, waar?”

“Oh, ik zie het al,” schatert Bastiaan. “Het is je rare neus, die zit er altijd.”

“Vlegel, vlerk, jij onbeschaamde,” foetert Ramos. “Ik krijg je nog wel. Jij met je flauwe grappen.”

En met een sierlijke flop duikt Ramos in het water. Maar Bastiaan hoort hem niet meer, hij is al lang op weg, op zoek naar een nieuw avontuur.

Sama, een vrouwtjesorang-oetan, bouwt een nieuw nest. Het dagnest om een zalig middagdutje in te doen.

“Zo, Sama,” gromt Dorus de neushoornvogel. “Weer een nieuw nest?”

Sama lacht: “Zoals elke dag, hé Dorus, en vanavond een nieuw nachtnest.”

